

Sygn. akt IV U 1172/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 grudnia 2013r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach IV Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący	SSO Jerzy Zalasieński
Protokolant	st. sekr. sądowy Marzena Mazurek

po rozpoznaniu w dniu 18 grudnia 2013 r. w Siedlcach na rozprawie

odwołania W. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

z dnia 5 lipca 2011 r. Nr (...)

w sprawie W. M.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S.

o prawo do emerytury

zmienia zaskarżoną decyzję i ustala W. M. prawo do emerytury od dnia 18 lipca 2011 r.

Sygn. akt IVU 1172/13

UZASADNIENIE

Zaskarżoną decyzją z dnia 05.07.2011r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w S. odmówił ubezpieczonemu W. M. prawa do wcześniejszej emerytury motywując to brakiem dowodu wykonywania pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze przez okres 15 lat. Organ rentowy wskazał, że do okresu zatrudnienia w warunkach szczególnych nie uwzględniono okresu zatrudnienia w Odlewni (...) od 21 listopada 1974r. do 31 lipca 2001r., gdyż zakład pracy nie przytoczył w świadectwie charakteru pracy zgodnie z rozporządzeniem Rady Ministrów z 7 lutego 1983r., a wykazane stanowisko pracy nie jest zgodne z zarządzeniem resortowym.

Od decyzji tej odwołanie złożył ubezpieczony W. M. wnosząc o jej zmianę i przyznanie prawa do emerytury, gdyż przez okres ponad 15 lat wykonywał prace w szczególnych warunkach w Odlewni (...).

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wnosił o jego oddalenie. W uzasadnieniu swojego stanowiska podniósł, że ubezpieczony nie udowodnił okresu pracy w szczególnych warunkach w wymiarze co najmniej 15 lat.

Sąd Okręgowy w Siedlcach wyrokiem z dnia 26.04.2013r. oddalił odwołanie. Wyrok ten na skutek apelacji wnioskodawcy został uchylony przez Sąd Apelacyjny w Lublinie, a sprawa została przekazana Sądowi Okręgowemu do ponownego rozpoznania. W wytycznych zawartych w uzasadnieniu wyroku sądu II instancji Sąd Apelacyjny zalecił

aby Sąd Okręgowy wyjaśnił jakie prace wnioskodawca wykonywał, gdy pracował na stanowisku ślusarza remontowego i jakie prace wykonywał, gdy dodatkowo pełnił funkcję brygadzysty brygady remontowej formierni i rdzeniarni. Czy wnioskodawca wykonywał pracę na hali podczas dnia roboczego i przez jaki czas. Jacy pracownicy byli tam zatrudnieni i czy ich prace jako podstawowe mieściły się w pojęciu pracy w szczególnych warunkach. Czy w trakcie pracy na wydziale bądź oddziale będącym w ruchu, w którym jako podstawowe wykonywane były prace w szczególnych warunkach wnioskodawca dokonywał remontu, konserwacji maszyn i urządzeń na bieżąco, czy były to zaplanowane remonty.

Na czym te prace polegały i w jakim czasie (ile godzin dziennie i czy codziennie) były wykonywane te prace. Jakie inne prace wykonywał wnioskodawca, na jakim terenie zakładu, przez jaki czas wykonywał je w ciągu dnia roboczego, ewentualnie w jakim okresie. Czy te inne prace były pracami w szczególnych warunkach. W jakim wymiarze czasu wnioskodawca je wykonywał.

Sąd Okręgowy odnie się także do wyroku Sądu Rejonowego w Siedlcach z dnia 18.XII.2002 r. w sprawie IV P 584/02. Ponadto Sąd Okręgowy wyjaśni dokładnie czas pracy i faktycznie wykonywanie prace przez wnioskodawcę w innych pomieszczeniach niż hala i w warsztacie, przy wymianie papy i torów oraz czas i okresy wykonywania innych prac nie mających związku z pracą w szczególnych warunkach.

W celu dokonania prawidłowych ustaleń Sąd przeprowadzi dowody z zeznań wnioskodawcy, świadków już przesłuchanych ewentualnie inne wskazane dowody przez strony, przeanalizuje akta osobowe.

Po przeprowadzeniu dowodów Sąd Okręgowy oceni je stosowanie do zasady swobodnej oceny dowodów wynikającej z art. 233 § 1 k.p.c. i dokona ustaleń w zakresie, czy praca ubezpieczonego w spornym okresie była pracą wykonywaną w szczególnych warunkach i czy ubezpieczony spełnia warunki do przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony W. M. urodzony dnia (...) złożył w dniu 20.06.2011r. wniosek o emeryturę. Organ rentowy uznał za udowodniony staż ubezpieczeniowy W. M. w rozmiarze 33 lat, 2 miesiące i 19 dni okresów składkowych i nieskładkowych, nie uznał żadnego okresu pracy w szczególnych warunkach. Z materiału dowodowego zebranego w sprawie wynika, że ubezpieczony w okresie od 21.11.1974r. do 31.07.2001r. był zatrudniony w Odlewni (...) w S.. Ubezpieczony pracował na stanowisku ślusarza remontowego w wydziale głównego mechanika. W wydziale tym były dwa działy – dział utrzymania ruchu i dział remontowy. Ubezpieczony był ślusarzem, a następnie (od czerwca 1984r.,) ślusarzem i zarazem brygadzystą w dziale remontowym. Dział utrzymania ruchu zajmował się bieżącym utrzymaniem ruchu i w ramach tego usuwał bieżące, drobne awarie. Dział remontowy przeprowadzał planowe remonty i konserwacje maszyn i urządzeń, ewentualnie usuwał poważniejsze awarie. Do obowiązków W. M. należało przeprowadzanie remontów i bieżąca konserwacja agregatów i urządzeń odlewniczych w postaci mieszarek, krat wstrząsowych, formierek, podajników, rurociągów. Ubezpieczony wykonywał remonty planowe oraz w razie awarii. Remonty odbywały się na hali produkcyjnej na oddziałach będących w ruchu. W czasie remontu jednego urządzenia lub agregatu na innych odbywała się produkcja. Praca w Odlewni odbywała się na jedne hali produkcyjnej podzielonej na nawy. Nie było ścian oddzielających poszczególne działy. Urządzenia i agregaty remontowane przez W. M. służyły do produkcji staliwa. Pracowali na nich robotnicy wykonujący prace zaliczane do prac w szczególnych warunkach: formierze, modelarze, obcinacze form, rdzeniarze, ustawiacze maszyn i urządzeń odlewniczych, ładowacze wsadu, operatorzy urządzeń odlewniczych, operatorzy maszyn do obróbki wiórowej odlewów itp. Prace przez nich wykonywane określone są w wykazie A Dział III pkt.21-23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Ubezpieczony prace te wykonywał stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Sprawując funkcję brygadzysty ubezpieczony wykonywał te same prace. Ponadto nadzorował przydzieloną mu grupę pracowników, lecz nie wiązało się to z dodatkowymi czynnościami. Poza pracami remontowymi ubezpieczony brał udział w wymianie torów suwnicy, lecz praca wykonywana była poza normalnymi godzinami pracy – w wolne soboty i niedziele. Do obowiązków ubezpieczonego należała również wymiana rurociągów znajdujących się w kanałach pod

halą produkcyjną, którymi transportowany był piasek i kwarc do produkcji. Rurociągi te znajdowały się na oddziałach będących w ruchu. Były to urządzenia obsługiwane przez pracowników zatrudnionych na stanowiskach zaliczanych do prac w szczególnych warunkach: operator urządzeń pomocniczych w odlewni, transportowy (Dział III poz. 21 pkt. 32 i poz. 22 pkt. 7 Zarządzenia nr 3 Ministra Hutnictwa i Przemysłu Maszynowego z dnia 13. marca 1985r. w sprawie stanowisk pracy na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w zakładach pracy resortu hutnictwa i przemysłu maszynowego.). Ponadto około 2-3 godziny w ciągu całego okresu zatrudnienia zajmował się wciąganiem rulonów papy na dach.

W 2001 i 2002r. toczyło się przed Sądem Rejonowym w Siedlcach postępowanie z powództwa ubezpieczonego przeciwko Syndykowi Masy Upadłości Odlewni (...) w S. o sprostowanie świadectwa pracy w zakresie dotyczącym wykonywania przez ubezpieczonego pracy w szczególnych warunkach. Prawomocnym wyrokiem z 18 grudnia 2002r. Sąd Rejonowy w Siedlcach w IV Wydziale Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w sprawie o sygnaturze akt IV P 584/02 sprostował świadectwo pracy wydane ubezpieczonemu przez Syndyka Masy Upadłości Odlewni (...) w S. w ten sposób, że jako rodzaj pracy wykonywanej przez ubezpieczonego określił „ślusarz w odlewni”, a pkt dotyczącym wykonywania pracy w szczególnych warunkach nakazał zamieścić stwierdzenie „od 21 listopada 1974r. do 31 lipca 2001r. - ślusarz w odlewni” (wyrok Sądu Rejonowego w Siedlcach z 18 grudnia 2002r. w sprawie IV P 584/02 – k.60 akt IV P 584/02 SR w Siedlcach).

Ubezpieczony nie pozostaje w stosunku pracy i nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego, pobiera zasiłek przedemerytalny (okoliczność niesporna – oświadczenia ubezpieczonego zawarte we wniosku o emeryturę k.1v akt emerytalnych ubezpieczonego).

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o zeznania ubezpieczonego (k.165v-166, 109-109v59-59v), zeznania świadków: R. Z. (k.54v, 106-106v, 165-165v), Z. P. (k. 55v, 108v-109), W. B. (k.9v-10, 105v-106, 163v-164v), S. W. (k.10-10v, 106v-107, 164v-165), akt ZUS, akt osobowych, akt IVP 584/02 Sądu Rejonowego w Siedlcach.

Sąd Okręgowy zważył co następuje.

Odwołanie jest uzasadnione. Zgodnie z art. 184 ust.1 ustawy z dnia 17 grudnia 1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (Dz.U. Nr 162, poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31 grudnia 1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32, 33, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy osiągnęli:

- 1)okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat - dla kobiet i 65 lat - dla mężczyzn oraz
- 2)okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27.

W ocenie Sądu Okręgowego W. M. spełnił powyższe warunki. Udowodnił ponad 25 lat okresów składkowych oraz ponad 15 lat okresów pracy w szczególnych warunkach w rozumieniu przepisów dotychczasowych. Sąd dał wiarę zeznaniom ubezpieczonego, że w okresie od dnia 21.11.1974r. do 31.12.1998r. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace przy bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń odlewniczych na oddziałach odlewni będącej w ruchu w których jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie A Dział III pkt.21-23 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Zeznania powoda potwierdzili świadkowie: R. Z. (k.54v, 106-106v, 165-165v), Z. P. (k. 55v, 108v-109), W. B. (k.9v-10, 105v-106, 163v-164v), S. W. (k.10-10v, 106v-107, 164v-165) którzy razem z nim pracowali. Zeznali oni, że ubezpieczony w spornym okresie stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach odlewni staliwa będącej w ruchu w którym jako podstawowe wykonywane były prace wymienione w wykazie. Sąd uznał zeznania za wiarygodne, ponieważ są logiczne, spójne i wzajemnie się uzupełniają. Zeznania te znajdują potwierdzenie w zebranych w sprawie dokumentach, w szczególności w świadectwie wykonywania prac w szczególnych warunkach oraz w angażach znajdujących się w aktach osobowych. Sąd częściowo podziela ustalenia Sądu Rejonowego w

sprawie IVP 584/02, poza stwierdzeniem, że ubezpieczony wykonywał pracę określoną jako ślusarz w odlewni. Prace, które wykonywał ubezpieczony wymienione są w załączniku A dział XIV pkt.25 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. Nr 8, poz. 43 ze zm.). Są to prace polegające na bieżącej konserwacji agregatów i urządzeń na oddziałach będących w ruchu, w których jako podstawowe wykonywane są prace określone w wykazie. W ocenie Sądu Okręgowego pod pojęciem „bieżąca konserwacja” należy rozumieć wszystkie prace remontowe, zarówno zaplanowane jak i związane z usuwaniem awarii. Bieżąca konserwacja ma za zadanie utrzymać dane urządzenie w stanie zdatnym do użytku zgodnie z jego przeznaczeniem. Ubezpieczony wykonywał te prace przez okres ponad 20 lat. Jeżeli przyjąć, że w tym okresie kilka dniówek roboczych nie kwalifikuje się do wykonywania stałej pracy w szczególnych warunkach, ponieważ przez część dnia ubezpieczony pracował przy wciąganiu papy na dach lub montował element wyładowarki to i tak jego okres pracy w warunkach szczególnych jest dłuższy niż 15 lat. Ponadto prace przy papie i wyładowarce miały miejsce pod koniec lat dziewięćdziesiątych, a ubezpieczony okres 15 lat osiągnął w roku 1989. W sumie okresy pracy w szczególnych warunkach udowodnione w trakcie procesu wynoszą ponad 15 lat. Ubezpieczony nabył więc prawo do emerytury z dniem ukończenia 60-tego roku życia. W dacie złożenia wniosku o emeryturę ubezpieczony nie pozostawał w stosunku pracy.

Mając powyższe na uwadze Sąd Okręgowy na mocy art.477¹⁴par.2 kpc orzekł jak w wyroku.